

Publicerad 2008-02-09 01:55 av Erika H

*ur arkivet*

## **Trigger**

Det är en sjuk värld. Ibland måste man göra saker som går utanför mallen. Som är så främmande för de flesta att de inte ens kan tänka tanken. Det är lätt förstås för de med livlig fantasi att skapa monster och kalla dem hjältar i en film. Men vardagshjältarna, har de något berättigande. De som jagar de verkliga monstrerna, mer fasansfulla än filmernas. För de finns. På riktigt.

Om någon skulle ha sagt till mig att människor kan säga tack genom mental beröring, hade jag inte trott dem. Jag vet nu, att det är så. Siluetter av värme hittar mig i mina drömmar. Ger mig hopp om att jag gjorde rätt. I mitt val.

Det tog mig två månader att ta tre steg. Det första var att hitta honom. Det andra att få honom att se mig. Det tredje, ja läs själva men kom ihåg, jag valde själv att kräla inför honom. Hur lång tid det kommer att ta att stiga av och lämna honom helt, det vet jag inte men livet som jag snart håller i min famn kommer att hjälpa mig. Det vet jag.

.....

Trigger leker med mig. Hans hånfulla ögon stirrar på mig när han säger:

- Vill du vara med, vet du vad som gäller. Vill du ha mitt beskydd, måste du lägga upp dig och ta emot dem. Det stinker i lokalen av gammal svett, oljiga trasor och mögliga hjärnor. Deras sjuka sinnen ger mig kväljningar och jag vet att en efter en eller alla samtidigt kommer de att skända min kropp och våldföra sig på mig. Mitt sköte kommer att vara deras egendom. Jag måste ge utan att visa något.

- Jag ska göra det lätt för dig, säger han och slickar sig runt munnen. Du behöver bara ta fem men jag ska se på.

Jag vet redan vilka de är för jag har sett deras utsvultna blickar och känt deras perversa böjelser. För mig spelar det ingen roll längre. Jag är här.

Trigger vill knäcka mig men jag är seg. Släpp dina bestar på mig och jag ska ta emot dem och ge dem vad de vill ha.

Trigger skrattar åt mig. Hans rödsprängda ögon vilar tungt på min nyttjade och spermafläckade kropp.

- Du är verkligen naiv om du tror att detta räcker.

Han visar sina rovdjurstånd. Inom mig ser jag skruvdragaren i min hand slå ut varenda tand i hans käft. Men jag tittar ner i golvet hela tiden. Det gjorde ont och min kropp är öm efter deras behandling. Mitt sköte är uttänjt och dunkar fortfarande av smärta.

- Det är inte över än, om du tror det. Du var så duktig och nu ska du initieras på ett mycket speciellt sätt.

Han väser fram orden och rösten skär i mig.

Trigger testar mig men jag är inte rädd. Släpp fram dina sjuka fantasier och jag ska ge dig vad du vill ha.

Trigger nickar gillande. Hans vidgade pupiller är fästa på mig.

- Jag tycker om mitt märke på din hals. Och jag njöt verkligen av att piska dig blodig. Ränderna på din rygg säger att du nu är invigd, men de ska bli fler innan jag är färdig med dig.

Brännmärket på halsen svider så in i helvete och min rygg brinner av smärta. Med böjd nacke lyssnar jag på hans röst och det råa skrattet ekar i mitt huvud.

- Du är snart en av oss men du är inte fullvärdig än.

Hans sjuka fnitter håller på att knäcka mig men jag väntar stilla på hans nästa anfall.

Trigger är vild av blodtörst men jag är stark. Släpp fram dina demoner och jag ska stå rak i ryggen i morgon med.

Trigger är arg. Hans hat mot mig lyser ur ögonen och han kastar orden mot mig.

- Jag ska kuva dig din hora!

Jag stod pall för hans vansinne. Han har skitit på mig, urinerat på mig, tvingat mig att vara hans toalett. Han har slagit mig, skurit mig med vassa rakblad och är rasande för att jag inte har skrikit eller bett om nåd.

Jag höjer blicken och talar för första gången.

- Följ med mig på en resa och jag ska visa dig helvetet. Det du har gett mig är ingenting! Kom och du ska få se vad mörkret kan göra med människor.

Trigger är nyfiken. Finns det ett helvete han inte har sett? Beväpnad och med kokainet pumpande i blodet är han snart klar. Jag kör honom i rasande fart genom staden denna tidiga morgon. Jag öppnar dörren till lagerlokalen och vi stiger in. Dörren smäller igen och han hoppar till.

- Lättskrämd?

Han svarar inte. Det finns något över honom nu som jag inte sett tidigare. Osäkerhet?

En ensam stol står på golvet. Våra steg ekar i lokalen. Utan förvarning dyker hon upp, min ängel, min älskade, mitt allt. Trigger stirrar på hennes undersköna kropp. Han är distraherad och i nästa sekund vilar min kniv mot hans strupe.

- Sätt dig!

Jag vet att det surrar i hans hjärna. Jag känner hur varje muskel är spänd i hans kropp. För mig finns ingen återvändo. Vi är här och jag pressar kniven hårt mot hans hud.

Min älskade avväpnar honom och går. När hon kommer tillbaka har hon med sig en kedja och ett första förband. Trigger är fastkedjad men han försöker visa att han fortfarande är stöddigast.

Min ängel tar hand om min skändade och sargade kropp. Jag står tyst och låter henne sköta om mig. Hennes smekningar är som balsam för min själ och jag helas långsamt. För varje sår hon tvättar och för varje blåmärke hon vidrör växer hennes ilska och hennes darrande flämtningar säger mig, att hon är ursinnig. Hon ser kallt på Trigger.

- Välkommen till helvetet.

Med en smekning på min kind lämnar hon oss. Jag vänder mig långsamt mot honom och möter hans blick. Han är inte längre på topp. Allvaret har hunnit ifatt honom och han börjar förstå att detta inte är en lek.

- Du ser rädd ut. Du ska inte dö idag men du kommer att önska det, för dina bestar är lamm, dina slag och brännmärken är smekningar och dina demoner är barn jämfört med vad du ska få utstå nu. Allt mitt hat, all

min smärta och all min sorg ska jag ge dig. Efter mig, finns inte du längre.

Min ängel rullar långsamt in vagnen. Med skräckslagen blick ser han på det kirurgiska stålet.

Han stapplar in till sitt gäng efter jag dumpar honom utanför deras lokal. Han är stympad, märkt och tillintetgjord. Hans glöd är borta och han har bara sitt trasiga skal kvar.

Trigger kommer inte att våldta igen. Han krossar inga fler skallar. Trigger kan inte för hans kuk är borta och hans tummar är avklippta.

Hans straff är mildt för min syster är död inombords. Hon kommer inte ens ihåg sitt eget namn. Men hans barn, som hon bär på, lever. Och det gör jag med.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erika H med Poeter.se id #9814 innehar upphovsrätten